

Język Polski?

Język Mój?

TAK!

Scenariusz lekcji 27

1. **Temat:** *Gdzie to jest?*
2. **Czas trwania lekcji:** 45 minut
3. **Cele lekcji:**
Uczestnik/uczestniczka:
 - a. przypomina, przez co odmieniamy czasowniki w języku polskim;
 - b. poznaje nową część mowy w języku polskim: zaimek — część 1
4. **Metoda pracy:** od doświadczenia do swobodnego stosowania
5. **Środki dydaktyczne:**
 - a. laptop/komputer z dostępem do Internetu podłączony do projektora;
 - b. karty pracy do scenariusza 27 (załącznik 27.1);
6. film wideo pod tytułem *Gdzie to jest?*
 - a. tekst tłumaczenia do filmu (załącznik 27.2)
7. **Przebieg lekcji:**
 - a) część wstępna (aktywizacja wiedzy uczestników i uczestniczek)
Nauczyciel zwraca się do każdego uczestnika witając się z nim w PJM
Nauczyciel podaje temat lekcji
 - b) część główna (opracowanie tematu, ćwiczenia przedmiotowe, zadania problemowe)
Nauczyciel pyta uczestników, co to jest czasownik oraz na jakie pytania odpowiada ta część mowy w języku polskim. Prosi uczestników o podanie różnych przykładów. Zapisuje przykłady na tablicy. Ta część nie powinna trwać dłużej niż 5 minut.
Nauczyciel zapowiada obejrzenie filmu. Zadanie uczestników polega na skupieniu się na wszystkim, co są w stanie zrozumieć. Grupa wspólnie ogląda film pod tytułem *Gdzie to jest?*
Nauczyciel pyta uczestników, co zrozumieli. Wyjaśnia nowe znaki w PJM oraz tłumaczy niezrozumiałe pojęcia w języku polskim.
Grupa ogląda film jeszcze raz (można włączyć transkrypcję — jest to uzależnione od poziomu grupy). Tym razem zadanie dla uczestników jest następujące: *Dlaczego Filozof się denerwował? Czego szukał Filozof? Czy Filozof znalazł, to co szukał?*
Omówienie na forum.

Język **P**olski?

Język **M**ój?

TAK!

Nauczyciel przechodzi do części właściwej lekcji. Informuje uczestników, że na dzisiejszej lekcji poznają nową część mowy: zaimek. Prosi uczestników o przeczytanie punktu 1 karty pracy.

Nauczyciel wyjaśnia niezrozumiałe pojęcia oraz wyjaśnia, że część wyrazów, które dzieci poznały na wcześniejszej lekcji są zaimkami. Pyta uczestników, kiedy poznali zaimki osobowe? I na jakiej lekcji były użyte zaimki osobowe lub wskazujące. Następnie prosi uczestników o przeczytanie punktu 2 z karty pracy. Po przeczytaniu przez uczestników punktu 2 karty pracy nauczyciel prosi uczestników o podanie różnych przykładów z zaimkami pytajnymi. Pokazuje na tablicy różnicę między polskim językiem migowym a językiem polskim. Znaczącą różnicą między tymi językami jest stawianie zaimków pytajnych na początku zdania w języku polskim oraz na końcu zdania w polskim języku migowym. Pyta uczestników, czy widzą tę różnicę. Powtarza, że nie należy mieszać obu języków — polskiego języka migowego używamy w mowie, a języka polskiego używamy w piśmie*.

Na końcu uczestnicy wypełniają pozostałe punkty z karty pracy. Mogą to zrobić samodzielnie lub w parach. Kontrola poprawności odbywa się na forum.

c) część końcowa (refleksja własna uczestników i uczestniczek)

Wszyscy siedzą w kręgu. Nauczyciel inicjuje rozmowę pod hasłem „czego się dziś nauczyliście” — co było dla Was ciekawe? Czy wszystko wiedzieliście?

Język **P**olski?

Język **M**ój?

TAK!

Wskazówki dla nauczyciela

Zaimki pytajne w polskim języku migowym stawiamy na końcu.

Przykłady:

TY KTO?

TY LAT ILE?

TY SZKOŁA GDZIE?

***dodatkowa uwaga**

Dwujęzyczność jest to język polski w piśmie oraz polski język migowy w mowie/komunikacji. Nie należy mylić dwujęzyczność z tym, że jest to język polski foniczny i równolegle jest to polski język migowy (jest to system językowo-migowy).

Załączniki:

- załącznik 27.1: karta pracy
- załącznik 27.2: tekst opowiadania *Gdzie to jest?*

Język **P**olski?

Język **M**ój?

TAK!

27.1 Karta pracy

1. Poznajemy zaimki w języku polskim:

Zaimek to odmienna część mowy w języku polskim.

Wyróżniamy różne grupy zaimków:

- zaimek osobowy w liczbie pojedynczej: ja, ty, on, ona, ono,
- zaimek osobowy w liczbie mnogiej: my, wy, oni, one
- zaimek wskazujący w liczbie pojedynczej: ten, ta, to,
- zaimek wskazujący w liczbie mnogiej: ci, te
- zaimek dzierżawczy w liczbie pojedynczej rodzaju żeńskiego: moja, twoja, nasza, wasza
- zaimek dzierżawczy w liczbie mnogiej rodzaju niemęskoosobowego: moje, twoje, nasze, wasze
- zaimek dzierżawczy w liczbie pojedynczej rodzaju męskiego: mój, twój, nasz, wasz
- zaimek dzierżawczy w liczbie mnogiej rodzaju męskoosobowego: moi, twoi, nasi, wasi
- zaimek pytajny: kto? co? jaki? jaka? jakie? który? która? które? czyj? czyja? czyje?

Język **P**olski?
 Język **M**ój?
TAK!

2. Przeczytaj tekst opowiadania o Artystce i Filozofie i odpowiedz na pytania:

Kto szukał książki?

.....

Ile minut Filozof szukał książki?

.....

Czy Filozof pamiętał, gdzie położył książkę?

.....

Która to była książka?

.....

Gdzie była książka?

.....

Kto znalazł książkę?

.....

Język **P**olski?

Język **M**ój?

TAK!

27.2 Tekst opowiadania *Gdzie to jest?*

- Czego szukasz? — Artystka widzi, jak Filozof przeszukuje cały pokój.
- Szukam książki! Tej, co wczoraj mi dałaś! — denerwuje się Filozof — Gdzie jest ta książka? Szukam już 10 minut i zaczynam się denerwować.
- Nie denerwuj się. Mam pytanie. Czy pamiętasz, gdzie położyłaś tę książkę? — Artystka zaczyna rozglądać się po pokoju.
- Nie pamiętam. Myślałem, że położyłem koło laptopa. Ale nie ma tam tej książki.
- A która to była ta książka? Pytam się, dlatego, że wczoraj dałam Ci dwie książki.
- Tę z niebieską okładką! Drugą książkę mam w ręku. — odpowiada Filozof.
- Widzę tę książkę. Czy ona leży na parapecie? — pyta Artystka
- Tak, to ta książka! Dzięki, masz dobry wzrok!

Język **P**olski?
 Język **M**ój?
TAK!

Język **P**olski?
Język **M**ój?
TAK!

